

[Holstein.]

om i Landet, hvor Venstrevælgere har Flertal?

Det ærede Medlem havde Loven om Arbejds- og Erhvervsfrihed paa sit Program, og han ventede sig en hel Del af den Lov, og det er saamænd ikke længere siden, end da han holdt sin anden Tale om Prisaftalelovforslaget, at han frejdigt stak den Bemærkning ud, at der, efter at denne Lov var givet, var faldet en Række betydningsfulde Domme. Denne Lov har været i Virksomhed i to Aar. Den traadte i Kraft i Foraaret 1929. Der er i de forløbne to Aar fældet siger og skriver to Højesteretsdomme efter Loven om Arbejds- og Erhvervsfrihed. Den ene Dom efter Lovens § 1 og den anden efter Lovens § 3.

Om den Dom, der er fældet efter § 1, siges det i „Ugeskrift for Retsvæsen“, at den lige saa vel kunde være fældet efter Aftalelovens § 38, og Højesteret har end ikke gjort sig den Ulejlighed at henvise hverken til Aftaleloven eller til Loven om Arbejds- og Erhvervsfrihed i sine Præmisser eller i sin Konklusion. Dette Tilfælde drejede sig om en Frisørsvend, som ved at gaa ind i Frisørernes og Barberernes Fagforening havde under Bøde forpligtet sig til under Lockout eller Strejke ikke at paatage sig Virksomhed paa Trods af Fagfællers Interesse, som ikke var i Arbejde. Nu fik han Plads i en lille Frisørbutik, efter at Frisør- og Barberstrejken var brudt ud, og arbejdede dér, og derefter vilde man paalægge ham Bøden, fordi han, naar han arbejdede under en Strejke eller en Lockout, skønt udtraadt af Fagforeningen, paastodes at have brudt Aftalen. Dette blev ved Landsret og ved Højesteret underkendt som en lovmedholdelig Bestemmelse i Fagforeningskontrakten. Men, som sagt, det kunde lige saa vel være blevet paadømt efter Aftalelovens § 38.

Den anden Dom var en Dom, der fældedes efter § 3 i Loven om Arbejds- og Erhvervsfrihed, og som straffede Cigaretarbejderne ved en Cigaretfabrik med Bøde, fordi de havde søgt at boykotte et kvindeligt Medlem ved Fabrikken, som var Aftager ved den nye Cigaretmaskine, som arbejdede for hurtigt. Der skulde finde, her kan jeg bruge Udtrykket Tilpasning, i fagforeningspolitisk Forstand, Sted, endda en meget jævn og lempelig Tilpasning med denne nye Maskine, der maatte ikke arbejdes for hurtigt, man maatte først vænne Arbejderne til det nye Fænomen, de maatte endelig ikke blive overanstrengt med det samme.

Denne kvindelige Arbejder var for

nidkær, hun aftog for hurtigt fra Maskinen. Som Følge deraf blev hun boykottet af sine Kolleger, og det gik saa vidt, at de insinuerede uden noget som helst Grundlag, for at faa hende smidt ud, at hun stod i Kærlighedsforbindelse med Formanden, og da det som Følge af den nye Maskine, som havde en stor Kapacitet, ikke var nødvendigt at have saa stor en Arbejdsstyrke som hidtil og der skulde afskediges nogle, valgte den paagældende Arbejdsgiver at afskedige den paagældende kvindelige Arbejderske, som stod sig saa daarligt med Kollegerne, og om hvem dette var insinueret. Det resulterede i, at de paagældende fik Bøde efter § 3 i Loven om Arbejds- og Erhvervsfrihed. Jeg er tilbøjelig til at tro, at de paagældende under disse Forhold ogsaa kunde være straffet efter den nye Straffelovs Bestemmelser om Voldshandlinger og uretmæssig Frihedsberøvelse.

Men det er alt, hvad det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal i de to Aar har faaet ud af sin Regerings Lovforslag, det epokegørende Lovforslag, som skulde skyde Breche i Fagforeningsmonopolet og indlede Tilpasningspolitikken. Det er alt, hvad han har faaet ud af Arbejds- og Erhvervsfrihedsloven til Dato, og da Prisaftaleloven, som sagt, efter hans egen Mening ikke omfatter de Forhold, som han særlig paatalte forleden, fordi de er særlig trykkende for Landbruget, rejser sig virkelig det Spørgsmaal: Men hvad er det da egentlig, Venstre vil have gennemført af Regering og Rigsdagen for at gennemføre Tilpasningen? Der kunde vel tænkes Bepærelser paa de offentlige Budgetter og paa Finanslovene, og jeg har tidligere tilladt mig at bringe paa Bane forskellige meget betydningsfulde Poster, hvor jeg mener, der kunde spares, men det er mødt med Tavshed eller med fuldkommen Afslag fra Venstre, hvis Program det dog var.

Jeg har rejst det Spørgsmaal i fuld Overensstemmelse med Udtalelser af vore mest kyndige finans- og trafikpolitiske Medlemmer, det ærede Medlem Hr. Korsgaard og den højtærede Minister for offentlige Arbejder, om det ikke var paa Tide at stoppe Millionbeløbene til Hanstholm Havn. Forleden traf jeg en højtstaaende, meget kompetent Vandbygningsinspektør — det var ikke Ingeniør Poulsen —, som sagde, at Ingeniør Fibiger har taget fejl i alle sine Beregninger om Vestkysthavnene, og at Hanstholm Havn vil komme til at staa Regering og Rigsdag til sidst i ca. 30 Mill. Kr. Det nærede han ikke Skygge af Tvivl om, og saa rejser sig maaske